

Fővárosi Ítéltábla a dr. Huszár Előd ügyvéd (címe) által képviselt **I.rendű felperes neve** (I. rendű felperes címe) I. rendű, II.rendű felperes neve(II.rendű felperes címe) II. rendű, III.rendű felperes neve(III.rendű felperes címe) III. rendű, IV.rendű felperes neve (IV.rendű felperes címe) IV. rendű felpereseknek a Dr. M. Tóth Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. M. Tóth Balázs ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék - 2018. október 24. napján kelt 27.P.23.905/2017/44. számú kiegészítő ítéletével kiegészített - 2018. szeptember 19. napján kelt 27.P.23.905/2017/42. számú ítélete ellen az I-IV. rendű felperesek részéről 45. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 125.000 (százhuszonötezer) forint + áfa, a II. és III. rendű felpereseket, hogy személyenként 37.500 (harminchétezer-ötszáz) - 37.500 (harminchétezer-ötszáz) forint + áfa, a IV. rendű felperest, hogy 50.000 (ötvenezer) forint + áfa másodfokú perköltséget fizessenek meg 15 napon belül az alperesnek.

Kötelezi az I., II., III. és IV. rendű felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra 160.000 (százhatvanezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság az ítéletével a keresetet, valamint a viszontkeresetet elutasította, kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 381.000 forint perköltséget.

A 44. sorszám alatti kiegészítő ítéletével kiegészítette az ítéletét azzal, hogy kötelezte a III. rendű felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 60.000 forint meg nem fizetett illetéket.

Határozatának indokolásában hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (2) bekezdésére, a 2:45. § (1) és (2) bekezdésére, a 2:48. § (1) bekezdésre, valamint a 2:51. § és 2:52. §-okra, a 6:142. §-ra és 6:143. § (2) bekezdésére, továbbá a PK 12. számú állásfoglalásra.

A felperesek által sérelmezett közlések elemzése előtt nyomatékosan rámutatott, hogy a felperesek sem állították, hogy azok valótlan tényállításoknak minősülnek, pusztán arra hivatkoztak, hogy azok az érdekeiket jelentős mértékben sértik. Azt sem állították, hogy a jóhírnevük sérült volna, annyit adtak elő, hogy szűkebb és tágabb ismeretségi körükben senki sem adott hitelt az alperesi állításoknak.

Az egyes sérelmezett alperesi Facebook bejegyzéseket a könnyebb áttekinthetőség érdekében számozással látta el és az alábbiakat állapította meg:

1. közlés

„Kérem az ismerőseimet és azok ismerősét, hogy osszátok meg ezt a bejegyzést. Keresem azokat, akik a ... vásároltak, vagy azt fontolgatják. A nagyon kedves eladók (pl: ...) sajnos rossz minőségű árut is árulnak, ami egy éven belül nagy javításra szorul"

Az I. rendű felperes által értékesített és a II. rendű felperes által gyártott parketta 2016-ban javításra, 2017-ben pedig cserére szorult. A felperesek a perben azt állították, hogy a meghibásodások a helytelen alperesi használatra vezethetők vissza, de a pert megelőzően ezt még nem hangoztatták. A II. rendű felperesi gyártó ügyvezetője hibás teljesítésre hivatkozott a pert megelőzően, III. rendű felperes pedig úgy nyilatkozott, hogy a parketta gyártási hibára visszavezethetően szorult javításra, majd cserére. Mindezek alapján az alperesi közlést ténybelileg megalapozott véleménynyilvánításnak minősítette.

2. közlés

„A garanciális javítás „eredménye" 2017. nyarán 60 m²-es terem szétverve, az előkészítetlen kivitelezés miatt a környező összes helyiség falai és berendezései szennyezve."

Az alperesi értékelés szerint a munkálatok durván, körültekintés nélkül kerültek elvégzésre, ennek megfelelően a felperesi munkavégzés módjára vonatkozó kritikáját fogalmazta meg. Az alperesi vélemény ténybeli alapját a munkálatokat végző IV. rendű felperes állításai sem cáfolták, aki azt adta elő, hogy a padlócsere velejárója a nagy por és zaj, a szennyeződés és nem vitatta azt sem, hogy a munkálatok közben került sor az ajtók és a berendezési tárgyak alaposabb takarására. Mindezek alapján az alperesi közlést olyan véleménynyilvánításnak minősítette, melyet a felpereseknek túrniuk kell.

3. közlés

„A kivitelezésért felelősséget nem vállal."

Az I. rendű felperes állítása szerint a II. rendű felperesi gyártót terheli a szavatossági felelősség, míg az alperes álláspontja szerint kizárólag az I. rendű felperesi forgalmazóval állt jogviszonyban. Az I. rendű felperes, mind a pert megelőzően, mind a perben egyértelműen kifejtette azon álláspontját, hogy az alperes részére értékesített parketta hibáiért a II. rendű felperesi gyártó felel, így a sérelmezett alperesi állítás az I. rendű felperesi álláspont valóságghú ismertetése.

4. közlés

„... a ... üzletvezetője nagyon kedves hangon ígéri, hogy ő mindent megtesz, közben azt is mondja, hogy nem én okoztam a kárt, máson múlik a döntés, aztán nem történik semmi."

A nem történik semmi kifejezés a köznyelv széles körben elterjedt fordulata annak kifejezésére, hogy az elvárhatónál nehezebben, lassabban kerül sor valamire. Ennek megfelelően az arra vonatkozó alperesi véleménynyilvánítás, mely szerint túlságosan lassan haladt a parketta szavatossági igényének intézése, nem jóhírnévsértő közlés.

5. közlés

„Aki még nem vásárolt itt, kerülje el messze, nehogy hosszú, bonyodalmas évek elé nézzen! Sok hónapos csendes türelem és milliós javítás után most arra biztatom az összes ismerősömet, hogy ossza meg ezt a rossz hírt, hogy minden ismerősöm és azok ismerősei is óvakodjanak."

Hivatkozott a 2. számú közléssel összefüggésben már kifejtettekre, mely szerint ezen közlés ténybelileg megalapozott véleménynyilvánítás, az alperes a fenti közlésével nem tett mást, mint kritizálta a felperesi munkavégzést.

6. közlés

„Igen jött. Mi fizettünk, mert a ... parketta szerint ez már készen van. A garanciális padlócsere előtt a fal természetesen nem volt leomolva, azt ... oldotta meg, feszítővassal."

Az alperesi véleményt tükrözi, mely szerint nem megfelelő állapotban jelentette készre a felperes a padlócsere munkálatok befejezését. A IV. rendű felperes előadta, hogy néhány helyen számítani lehetett a vakolat lehullására, mert az már eleve fel volt púposodva, ez be is következett. A munkálatokat végző IV. rendű felperes előadása alapján sem zárható ki, hogy a munkavégzés következtében esett le a vakolat. Az nem került bizonyításra, hogy a vakolat néhány helyen történő leomlása a hibás munkavégzésre vezethető-e vissza, mint ahogy azt az alperes állítja, vagy ez a munkálatokkal szükségképpen együtt járó sérülés, azonban a felperesek megítélése szempontjából ez közömbös részlet.

7. közlés

„Én az édesapámtól úgy láttam és azóta is minden FÉRFItől, hogy amikor fűrészrel, ott van egy porszívó." Ezen közlés nem sérti a IV. rendű felperesnek sem a szakmaiságát, sem férfiúi mivoltát. A véleményét fejezi ki az alperes, mely szerint a közvélekedés által férfimunkának tekintett fűrészelés esetében porszívónak is kéznél kell lennie.

8. közlés

„... aztán a munkát félbehagyva soha többet nem volt elérhető"

A sérelmezett közlés kifejezés módja átlagos, kizárt annak becsületsértésként történő minősítése. Az alperes közlése arra vonatkozott, hogy bizonyos javítási és takarási munkálatokat még el kellett volna végeznie a IV. rendű felperesnek. Az pedig, hogy a IV. rendű felperes nem volt elérhető, a megítélése szempontjából jelentőséggel nem bíró, irreleváns körülmény.

A 4. és a 6. közlések vonatkozásában a III. rendű és IV. rendű felperesek által az emberi méltóságukhoz való jog megsértésére alapított keresetét is elutasította, mivel azok nem vonják kétségbe az emberi mivoltukat, és nem minősíthetőek az emberi minőségük alapján őket megillető minimálisan kötelező tisztelet negligálásaként.

A fényképmelléletek vonatkozásában rögzítette, hogy az alperesi Facebook bejegyzés a fényképfelvételekkel összefüggésben egyértelműen tartalmazza, hogy a fényképek egyrészt a padló cseréjét indokló meghibásodásait mutatják be, másrészt azokat a hibákat, melyek az alperesi állítás szerint a padlócsere követően is fennmaradtak.

A hangfelvételhez fűződő személyiségi jog megsértése körében hivatkozott a bírói gyakorlatra, mely szerint nem minősül visszaélésszerűnek a hangfelvétel hozzájárulás nélküli készítése abban az esetben, amennyiben arra az ellenérdekű fél nyilatkozatának jogvitában történő bizonyítása végett kerül sor. A III. rendű felperes által sérelmezett hangfelvételeket az alperes a felek közötti perben felhasználandó bizonyítékként készítette. Az alperes méltányolható magánérdekén alapult azok rögzítése, annak jelen perben bizonyítékként történő felhasználása nem ellentétes a jog társadalmi rendeltetésével.

A viszontkereset elutasítása körében rögzítette, hogy az alperesnek bizonyítania kellett az általa állított károk bekövetkeztét, valamint azt, hogy kárait a felperesek szerződésszegésével ok-okozati összefüggésben szenvedte el. Rámutatott, hogy tájékoztatta a feleket a bizonyítandó tényekről és arról is, hogy az alperes által igazolandó tények részben szakkérdésnek minősülnek, melynek bizonyítására szakértő kirendelésének indítványozása útján van lehetősége. Az alperes bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, pusztán számlákat csatolt be, azonban szakértő kirendelésére indítványt nem terjesztett elő, így az igényének megalapozottságát nem támasztotta alá.

A perköltségviselés körében a kereset, valamint a viszontkereset vonatkozásában kialakult kölcsönös pernyertesség-pervesztesség folytán ténylegesen a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Az ítélettel szemben a felperesek éltek fellebbezéssel, melyben kérték az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresetüknek való helyt adást.

Hivatkoztak arra, hogy az alperes az I. rendű felperessel a garanciális kérdések és az ehhez kapcsolódó javítási munkálatok tekintetében soha nem állt jogviszonyban, szavatossági igényei vele szemben nem is lehettek. A megvásárolt parketta hibái az alperes nem rendeltetésszerű használata okán álltak elő, cseréje nem volt szükség, a II. rendű felperes azt csupán azon okból végezte el, hogy egyetlen egy elégedetlen ügyfele se legyen. A javítási munkálatok során bekövetkezett, alperes által sérelmezett szennyeződés az alperes felróható magatartására vezethető vissza.

Az 1. számú közlés kapcsán ismételten utaltak arra, hogy a parketta cseréjére nem volt szükség, azt a felperes a már említett okból cserélte ki, annak hibáját a nem rendeltetésszerű alperesi használat okozta.

A 2. közlés vonatkozásában hangsúlyozták, hogy vitatták azt, miszerint a javítási munkálatokkal összefüggésben az alpereseknek kárai származtak. A 3. közlés vonatkozásában kifejtették, hogy az alperes és az I. rendű felperes között nem volt jogviszony, erről többször tájékoztatták az alperest. Annak állítása pedig, hogy a szolgáltatásáért nem vállal felelősséget, az I. rendű felperes jó hírnevét sértő közlés. A 4. közlés vonatkozásában sérelmezték, hogy az ott leírtakat nem a hétköznapi értelmezésnek megfelelően vizsgálta az elsőfokú bíróság, és előadták ismételten, hogy az I. rendű felperesnek szavatossági felelőssége nem állt fenn. Az 5. közlés vonatkozásában arra hivatkoztak, hogy abban az alperes nem véleménynyilvánítását tette közzé, hanem az I. rendű felperest olyan gazdasági társaságként állította be, melytől ha az emberek vásárolnak, akkor az bonyadalommal és kárral fog járni. A 6. közlés vonatkozásában sérelmezték, hogy nem került a perben igazolásra, hogy a IV. rendű felperes okozta volna a fal omlását. A 7. közlésben nagy betűvel került kiemelésre a férfi szó, ebből minden átlagolvasó számára egyértelmű, hogy az alperes a IV. rendű felperes férfiúi mivoltára utalt. A 8. közlés vonatkozásában kifogásolták, hogy az úgy állítja be a IV. rendű felperest, mint aki a munkát nem fejezi be és a megrendelői számára ennek kapcsán nem elérhető többé. A fényképfelvételek vonatkozásában sérelmezték, hogy a javítás utáni állapot

szemléltetéséhez a javítás előtt készült fotók kerültek feltöltésre. A hangfelvétel körében kifejtették, hogy az alperes által sérelmezett káreseményekkel és az érvényesíteni kívánt károkkal azok semmilyen összefüggésben nincsenek, azok kizárólag a parketta vásárlására és az azzal kapcsolatos szavatossági igényre vonatkoznak. A hangfelvétel készítése, tárolása, felhasználása egyáltalán nem állt az alperes érdekében, méltányolható magánérdek nem áll fenn.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és a felperesek perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból helyes jogi következtetéseket vont le. A felperesek nem jelöltek meg olyan eljárási, illetve anyagi jogi jogszabályhelyet, melyet az első fokú eljárás során eljáró bíróság megszegett volna. Hangsúlyozták, hogy amennyiben a közlés formailag nem tudja megvalósítani a jóhírnévhez és a becsülethez való jog sérelmét, akkor irreleváns kérdés, hogy azt tartalmilag a felperesek miként értékelik. A hangfelvételen kizárólag a felek közötti jogviszonyból fakadó kérdések kerülnek szóba, amely jogviszonyból előbb szavatossági, később viszont kártérítési igénye keletkezett az alperesnek, így a hangfelvétel elkészítése és annak a bíróság elé tárása az arányosság követelményének megfelelt. Az alperes által benyújtott hangfelvétel leiratok olyan más módon nem bizonyítható tényállásokat voltak hivatottak alátámasztani, amelyek az eljárás szempontjából döntő jelentőséggel bírtak.

A felperesek fellebbezése nem megalapozott.

A másodfokú bíróság a Pp. 253. § (3) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálhatta felül. Erre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla nem érintette az alperes viszontkeresetét elutasító rendelkezést. A Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott döntésével és határozatának jogi indokolásában foglaltakkal túlnyomó részben egyetértett, ezért az elsőfokú határozat rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) alapján helybenhagyta.

A jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket az elsőfokú bíróság teljeskörűen ismertette, így azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

Az elsőfokú bíróság helyesen vizsgálta a sérelmezett közléseket összességükben, szöveggörnyezetükben és ezt meghaladóan azok tételes vizsgálatát is lefolytatta. Az elsőfokú bíróság által is hivatkozott PK 12. számú állásfoglalás megfelelő alkalmazásával azt kellett vizsgálni a peres eljárás során, hogy a Facebook felhasználók a sérelmezett kijelentéseket hogyan ítélték meg, a leírtakat miként értékelték. Ennek megfelelően kellett azt megállapítani az I. és II. rendű felperesek vonatkozásában, hogy a jóhírnév sértés megvalósult-e, vagy sem.

A másodfokú bíróság a tárgybeli jogvitával kapcsolatosan hangsúlyozza, hogy a perben nem azt kellett eldönteni, hogy történt-e hibás teljesítés, a burkolattal kapcsolatosan felmerült problémákat gyártási hiba, vagy az alperes nem rendeltetésszerű használata okozta-e. Az állított személyiségi jogi jogsérelem elbírálása szempontjából az bírt jelentőséggel, hogy a sérelmezett közlések kellő ténybeli alappal rendelkeztek-e. Ennek megítélése során a Fővárosi Ítélőtábla kiemelt figyelemmel volt arra, hogy az alperes által megvásárolt burkolatot először 2016-ban javították, 2017-ben cserélték, majd később a II. rendű felperesi képviselő elektronikus levélben úgy nyilatkozott, hogy „örülünk, hogy segíthettünk s a szerkezetében hibás terméket kicserélhettük.” (Keresetlevél F/3. melléklet 2017. július 7. napján küldött e-mail) Csak azt követően, hogy a peres felek között a viszony elmérgesedett, hivatkozott először arra a II. rendű felperesi képviselő, hogy a páratartalom meg nem felelősége eredményezte a felmerült problémákat. Mindezek alapján, figyelemmel a

térítésmentes javítás, majd csere tényére, és az ezeket követően tett II. rendű felperesi törvényes képviselő elismerő nyilatkozatára, az alperes közlései nem tekinthetők jogszerűtlennek. Valós eseménysorozatot tárt a nyilvánosság elé, abból okszerű következtetéseket vont le, az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésben biztosított véleménynyilvánítás szabadsága a hasonló jellegű esetekben fokozottan érvényesül.

Az egyes közlések vonatkozásában - a 8. közlés kivételével - az elsőfokú bíróság indokolásával a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetért, azokra csupán visszautal.

A 8. közlés a IV. rendű felperesre vonatkozik. A csatolt elektronikus levelezéséből az állapítható meg, hogy a II. rendű felperesi törvényes képviselő a felek közötti viszony elmérgesedése után jelezte azt az alperes részére, hogy a továbbiakban ... IV. rendű felperest ne keresse, kizárólag rajta keresztül folytasson kommunikációt. (Keresetlevél F/3. melléklet 2017. július 7. napján küldött e-mail) Ezt a tájékoztatást alappal értékelhette úgy az alperes, hogy a továbbiakban ... számára nem volt elérhető.

A „munkát félbehagyva távozott” közlés vonatkozásában egyértelmű volt a peres iratok alapján, hogy a munka minőségével, illetve a munkaterület elhagyásával problémái voltak az alperesnek, így okszerűen értékelhette úgy, hogy ténylegesen IV. rendű felperes a munkát félbehagyta.

A fényképfelvételek közlése vonatkozásában az elsőfokú bíróság indokolásával a másodfokú bíróság teljes körűen egyetértett, arra csupán visszautal.

A hangfelvételek készítése és felhasználása körében rámutat arra a Fővárosi Ítéltábla, hogy a hangfelvételt akkor készítette el az alperes, amikor már vita alakult ki közte és a felperesek között a burkolat minőségével, valamint az azon elvégzett munkálatokkal kapcsolatosan, így méltányolható magánérdeke fűződött annak elkészítéséhez, mivel a hangfelvétel később akár az alperes állításának bizonyítására, akár a felperesek közléseinek cáfolatára bizonyítékként szolgálhatott, ahogy ez jelen esetben meg is történt. Ennek okán a hangfelvétel védelméhez fűződő jog a háttérbe szorul.

Mivel a felperesek fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért kötelesek megfizetni a másodfokú perköltséget, melynek mértékét az egyes felperesek vonatkozásban a fellebbezési értékhez igazodóan a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése, valamint a 4/A. §-a alapján állapította meg.

A másodfokú bíróság észlelte, hogy a felperesek a fellebbezésükön a perben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog ellenére 560.000 forint fellebbezési illetéket megfizettek. Figyelemmel az Itv. 46. § (1) bekezdésére azonban jelen másodfokú eljárás fellebbezési illeték összege 720.000 forint, így további 160.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére kötelezte a Fővárosi Ítéltábla a felpereseket az Itv. 38. § (2) bekezdése alapján egyetemlegesen, mivel nem állapítható meg, hogy a korábban lerótt illetéket mely felperes fizette meg és azt milyen arányban kívánják egymás között elszámolni.

Budapest, 2019. március 12.

Dr. Hercsik Zita s.k.

a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő